

om det er en helt anden lov, hun vil have. Og hvis det er det, kan det jo undre, at De Konservative, som var i regering i 1990, var med til at stemme denne lov igennem. Ganske vist blev den fremsat af den daværende kulturminister, hr. Ole Vig Jensen, men ikke desto mindre blev den stemt igennem med konservative stemmer og med Venstre-stemmer, og de kritiske stemmer i forhold til loven kom dengang ikke fra Venstres eller De Konservatives side, men fra Socialdemokratiets side.

(Kort bemærkning).

Peder Sass (S):

Igen til fru Eva Møller: Det lovforslag, vi behandler, drejer sig jo om en ændring af folkeoplysningsloven. Hvis det drejer sig om loven om erhvervsskoler, er det et spørgsmål, som kan rejses i en anden debat. Her beskæftiger vi os med folkeoplysningsloven, og her savner jeg stadig væk at få nogle mere konkrete eksempler på, hvor der egentlig finder en konkurrenceforvridning sted inden for folkeoplysningsområdet. Her kan der netop ikke gives tilskud til enkeltpersoner; tilskuddene gives jo til kredse og til foreninger.

Når man taler om konkurrenceforvridning på den måde, som jeg har hørt fru Eva Møller tale om konkurrenceforvridning, er det jo erhvervs-konkurrencesituationen, det drejer sig om. Og når man taler om erhvervsordninger, er der altså tale om virksomheder, som giver overskud til enkeltpersoner, og det kan folkeoplysningen altså ikke give; dér går tilskuddet som sagt til kredses og foreningers aktiviteter. Det kan jo være, at der er nogle initiativtagere inden for erhvervslivet, som ikke helt er fulgt med tiden, og så lugter det sådan set langt hen ad vejen af, at de problemer, de står med i forbindelse med deres virksomheder, kommer af, at den måde, de har drevet deres forretninger på, ikke er fulgt med tiden.

(Kort bemærkning).

Lars Løkke Rasmussen (V):

En kort bemærkning til hr. Bruno Jerup, som nu siger, at da loven blev vedtaget i 1990, lød der ingen kritiske bemærkninger fra bl.a. partiet Venstre. Dér vil jeg henholde mig til det, som fru Eva Møller har sagt, og så tilføje, at da Folketinget vedtog loven, besluttede man jo, at man efter en 4-års-periode skulle evaluere, hvordan den lov rent faktisk havde virket ude i virkeligheden. Og dér må vi altså konstatere at der er problemer af konkurrencemæssig betydning.

Det er så også en bemærkning til hr. Peder Sass, for det er jo rigtigt, at den støtte, der gives over folkeoplysningsloven, gives til kredsene. Men det er ikke det, der er det interessante. Det interessante er, hvad for en aktivitet vi støtter med offentlige midler. I det omfang vi med offentlige midler støtter en aktivitet, som også udbydes kommercielt af private foretagender, opstår der konkurrencemæssige problemer, og det har Konkurrencerådet jo også påpeget. Jeg skal henvise til bladet *KonkurrenceNyt* nr. 15, 1994, hvor der skrives:

»Konkurrenceretligt må der lægges vægt på, at alle kan udøve sådan virksomhed på lige betingelser, herunder har samme adgang til at opnå tilskud.«

Det sagde Konkurrencerådet, og et vist indtryk har det gjort. Vi, der har fulgt debatten frem til forhandlingen her i dag, ved jo, at det på et tidspunkt har været overvejet at indføre en § 5, stk. 5, hvor der skulle stå:

»Der kan ikke ydes tilskud til undervisning m.v., der påfører private, kommercielle foretagender ny konkurrence. Dette gælder, hvor private, kommercielle foretagenders udbud af undervisning m.v. hidtil har fundet sted uden konkurrence fra undervisningsvirksomhed finansieret delvis med offentlige midler.«

Så ministeren eller ministeriet har i hvert fald gjort sig overvejelser om spørgsmålet, og derfor vil jeg gerne benytte lejligheden til at spørge ministeren, hvad det er for forhold, der har gjort, at han nu er på vild flugt fra at løse dette problem.

(Kort bemærkning).

Eva Møller (KF):

Jeg vil indlede med at sige til hr. Bruno Jerup, at i Det Konservative Folkeparti har vi den ufravigelige holdning, at når vi er regeringsparti og der fremsættes forslag, som regeringen selv har taget initiativ til, står vi ved disse forslag, og så kritiserer vi dem ikke eller sætter spørgsmålstegn ved dem, for så har vi på forhånd accepteret forslagene og ved, at det er forslag, som den samlede regering står bag. Så der er ikke noget mærkeligt i, at Det Konservative Folkeparti ikke kritiserede lovforslaget sidste gang: Vi havde drøftet det internt regeringspartierne imellem og var blevet enige om, at sådan skulle det se ud.

Med hensyn til spørgsmålet om konkurrenceforvridning vil jeg sige, at når det halvoffentlige organ Konkurrencerådet kan udtrykke, at der er